

UDKAST TIL)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2008/.../RIA

af ...

om styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder, om fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen, og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union samt rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovenske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland,¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) (...) Anklagedes ret til selv at være til stede under retssagen indgår i retten til en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Domstolen har endvidere erklæret, at anklagedes ret til selv at være til stede under retssagen ikke er absolut, og at anklagede under visse omstændigheder af egen fri vilje udtrykkeligt eller stiltiende, men utvetydigt, kan give afkald på denne ret.

(2) De forskellige rammeafgørelser om gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af endelige retsafgørelser behandler ikke konsekvent spørgsmålet om afgørelser afsagt efter en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede. Disse forskelle vil kunne vanskeliggøre juristernes arbejde og hindre det retlige samarbejde.

(3) De løsninger, der er valgt i disse rammeafgørelser, er ikke tilfredsstillende for så vidt angår sager, hvor den pågældende ikke har kunnet underrettes om retssagen. I henhold til rammeafgørelse 2005/214/RIA,³⁾ 2006/783/RIA,⁴⁾ 2008/.../RIA⁵⁾ og 2008/.../RIA⁶⁾ kan den fuldbyrdende myndighed nægte at fuldbyrde sådanne domme. I henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA⁷⁾ kan den fuldbyrdende myndighed kræve, at den udstedende myndighed giver garantier, der skønnes tilstrækkelige til at sikre, at den person, der er omfattet af den europæiske arrestordre, får lejlighed til at få sagen genoptaget i udstedelsesmedlemsstaten og til at være til stede ved domsafsigelsen. Det er den fuldbyrdende myndighed, der skal afgøre, om garantiene er tilstrækkelige, og det er derfor svært at vide, nøjagtigt hvornår fuldbyrdelse kan nægtes.